on, hopis ärrakaub. Peäle sedda, kui tal waigust ennesse käest olleks, egga siis meie ma temma peäle saaks warju heita: agga sest warjust mis ma temma peäle heidab, näme et

Ma

nisamma ümmargunne kuida ku issegi; agga, et temma seest wiimsest wiiskümmend kord surem, sedda täht-tundjad waidlemata wisiga ustawalt toeks tewad. Teame sedda ka weel teisest asjast, et ma ümmargunne kui kerra; sennest: et laewa mehhed, kes temma ümber purjestawad, kui ohto pole lähhewad, hommiko poolt taggasi tullewad; ehk kui päwa touso pole purjestawad, päwa wero poolt kodo pole tottawad: mis sedda näitab, et nemmad tedda ümber ja ümber ärrakäinud.

Se ärgo näitko uskmata. Iggal aastal kaiakse laewadega ma ümber, mis jo ammugi innimesed hakkand katsuma ja teggema: agga essimenne, kes selle pitka ja weel tundmata tele usaldas minna, olli üks tark Spanja-ma laewamees, nimmega Magellan, 1519 nemal aastal pärrast Kristust, justament kaks aastad pärrast seda, mil önnis Martin Lutter, seggaseks läind usso-öppetust pühhast Kirjast, hakkas oiendama, ja sedda Jummala toe sanna mõda kulutama.

Pärrast Magellani on mitto sadda laewamees sedda pitka teed ärrakäinud, ja satis ka meie aulik Kaiser Aleksander Krusensterni härrad, kes praego Tallina-maal Kietsi moisas, Weike-Marja kihhelkonnas ellab, ja üks wägga tark ja kulus laewamees on, 1803 aastal kahhe laewaga ümber purjestama. Se samma Härra olli meie maalt, kui laewamees essimenne, kes sedda teed käis; pärrast satis Keiser weel ühhe teise; ja praego on noor Kotsebu Härra weel kolmandest, sedda samma teed aulikko Üllema wahitseja kässo ja kullopeäl käimas.

Kui nüüd üllemal ütlime maad ümmargusse kui kerra ollewad, siis weel sedda tulleb teada, et ta ennast ennesse ümber ajab,